

Hvorfor må jeg ikke længere være selvstændig?

Undertegnede har netop fejret mit 25 års jubilæum som selvstændig praktiserende læge. Desværre ser det nu ud til, at mine dage som selvstændig er talte.

Vi praktiserende læger har tidligere opfattet Danske Regioner som en ligeværdig samarbejdspartner, som man kunne forhandle med og indgå overenskomster med; men dette har nu med sundhedsminister Astrid Krag's lovforslag fået en brat ende.

Praktiserende Lægers Organisation (PLO) har gennem måneder forsøgt at komme i forhandling med regionerne (RTLN) om en fornyelse af overenskomsten, som udløber den 1. april. Vi er blevet mødt med, at RTLN kun ville forhandle, hvis vi på forhånd ville opfylde deres ultimative krav. Det kan man jo ikke kalde en fri forhandling.

Da man ikke har kunnet tvinge os på den måde, vælger RTLN (som jo også har repræsentanter for Sundhedsministeriet og Finansministeriet) at opsigte overenskomsten og i stedet gennemtvinge deres krav med en lov i stedet. Vi er nu ikke længere nogen ligeværdig forhandlingspartner.

Astrid Krag's lovforslag går blandt ud på følgende:

1. Den nuværende overenskomst (som ser ud til at blive den sidste frit forhandlede) forlænges indtil 01.09.14. Det er det mest positive ved lovforslaget.
2. Praksisplaner fastsættes ensidigt af regionerne og kommunerne, uden at praktiserende læger inddrages heri. Alle skal sikres en læge tæt på deres bopæl, men Astrid Krag lover dog, at ingen læger vil blive tvangsflyttet, så det har størst betydning for fremtidige praktiserende læger samt de læger, der skal afhænde deres praksis.
3. Praktiserende læger forpligtes til at udføre deres virksomhed i overensstemmelse med de sundhedsaftaler herunder forløbsprogrammer m.v., der indgås mellem regioner og kommuner. Praktiserende læger har ingen indflydelse på disse.
4. Øvrige vilkår skal forhandles på plads mellem Danske Regioner og praktiserende læger inden den 01.09.14. Her kan Danske Regioner (som tidligere) blot læne sig tilbage og sige nej til alt. Hvis der nemlig ikke opnås enighed, kan den ene part (sundhedsministeren) ensidigt fastsætte vilkårene inklusive størrelsen af ydelseshonorarerne. Hvis vi efter ministerens vurdering leverer for mange ydelser (= laver for meget), bliver hun endda bemyndiget til at nedsætte honoraret for de enkelte ydelser. Hun kan endvidere fastsætte den

- samlede økonomiske ramme for ydelserne samt kræve modregning i fremtidige honorarer ved overskridelse af denne ramme. Dette skal sammenholdes med hendes udtalelser om, at almen praksis i fremtiden skal varetage flere opgaver!
5. Sundhedsministeren fastsætter egenhændigt nærmere regler for patienters ret til behandling (gælder formentlig også mine åbningstider, som hun allerede på mine vegne har lovet at gøre mere fleksible - d. v. s. udvide). Herudover fastsætter hun regler for pligten til sygebesøg, herunder hvor langt væk jeg skal forpligtes til at køre på et sygebesøg.
 6. Øget bureaukrati i form af obligatorisk indberetning af diagnoser, behandlingsresultater m.m.
 7. Sundhedsministeren får ret til at ”fastsætte bestemmelser om straf af bøde”, hvis ikke alle bestemmelser, forskrifter, faglige retningslinier, ”pakkeforløb m.v. vedrørende specifikke sygdomme m.v.” overholdes.

Når specielt punkt 4 og punkt 5 bliver gennemført, vil jeg ikke længere kunne føle mig som selvstændig erhvervsdrivende. Jeg har mistet alle fordelene og sidder tilbage med alle ulemperne.

Mange læger har valgt at gå i almen praksis, fordi de ønsker at være selvstændige. Når man tænker på, at 25 % af de praktiserende læger i dag er over 60 år og 15 % er over 65 år, så kan gennemførelsen af ovennævnte lovforslag få katastrofale følger for lægedækningen – ikke mindst i udkantsområderne, hvor de ældste læger arbejder.

Hvis det bliver konsekvensen, ved vi nu, hvor ansvaret skal placeres.

Hans Holmsgaard

Lægehuset

Ærøvej 1A

7680 Thyborøn

Tlf. 97 83 10 66 (arbejde) / 97 83 12 57 (hjemme) / 40 61 82 57 (mobil)